

ת"פ 9509/01/14 - מדינת ישראל נגד קובי-בן רווח

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 9509-01-14 מדינת ישראל נ' רווח
בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: קובי-בן רווח

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שחר יערי
ב"כ הנאשם עו"ד מורן פורת
הנאשם בעצמו

הכרעת דין

מבוא

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות איומים, בניגוד לס' 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ופציעה בניגוד לסעיף 334 ביחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ויואל הוק (להלן: "המתלונן") התגוררו כשותפים בדירה ברחוב טבריה בפתח תקווה. בתאריך 3.7.13 בשעה 20:30 לערך, בביתם, התגלע ויכוח בין השניים על רקע שימוש של המתלונן במכונת הכביסה. הנאשם הוציא את בגדיו של המתלונן ממכונת הכביסה ואמר לו "אם אתה נוגע עוד פעם במכונה אני הורג אותך". לאחר שהחזיר המתלונן את הבגדים למכונת הכביסה, אמר לו הנאשם - "עכשיו תכיר את הצד הרע שבי שבשנתיים לא הכרת". מיד ובסמוך נטל הנאשם בקבוק בירה, שבר אותו ובעזרת פיית הבקבוק תקף את המתלונן בחזהו. בהמשך, נטל הנאשם את שברי הבקבוק מהרצפה ובאמצעותם שרט את המתלונן בכתפו, גבו וצווארו. כתוצאה מהאמור לעיל, נגרם למתלונן חתך בחזהו ושריטות מרובות בגבו התחתון, והוא נזקק לתפרים בחזהו.
3. בתשובתו לאישום טען הנאשם כי ביום האירוע התפתחה תגרה בינו לבין המתלונן, במהלכה נפלו השניים אל הרצפה. הוא כפר כי תקף את המתלונן, דקר אותו או איים עליו.

דין והכרעה

4. אין חולק כי לאירוע לא היו עדים. מטעם המאשימה העידו המתלונן ושני שוטרים, והוגשו תעודות רפואיות וצילומי הזירה; מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בראיות, הגעתי למסקנה כי העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום הוכחו מעבר לספק סביר. להלן נימוקיי.

5. **המתלונן** העיד כי הוא והנאשם חלקו דירה במשך כשנתיים, וכי מספר חודשים עובר לאירוע "**התחלנו לא להסתדר**" (ע' 4, ש' 16). הוא העיד ביושר כי הנאשם אמר לו מספר פעמים שלא לעשות שימוש במכונת הכביסה, אך מאחר וזו המכונה שהיתה בדירה, עשה בה שימוש. ביום האירוע אמר לו הנאשם כי אם ישתמש במכונה הוא יהרוג אותו (ע' 4, ש' 26).

המתלונן השיב לנאשם כי יביא מכונת כביסה משלו אם יוציא הנאשם את המכונה שלו מהדירה, והפעיל את המכונה.

הנאשם "**הפסיק אותה באמצע והתחיל להתעצבן, הוציא את הבגדים ואני הכנסתי, ככה היה מספר פעמים**" (ע' 5, ש' 1). בהמשך, הנאשם הלך לארון הבקבוקים שבמטבח, נטל בקבוק וניפץ אותו על הקיר. לדבריו- "**לא האמנתי שהוא יעשה את זה כי היינו חברים ממש טובים. חשבתי שזה יהיה הגבול. אבל הוא כן נכנס בי**" (ע' 5, ש' 4-5).

הוא תאר כי הנאשם רץ לעברו עם שברי הבקבוק ותקף אותו: בידו האחת אחז הנאשם בפיית הבקבוק ובאמצעותה דקר אותו בחזה, בעוד שעם אגד הזכוכיות שנותר בידו השנייה שרט את כתפו מאחור. כתוצאה מכך החל המתלונן לדמם.

בהמשך, זרק לעברו הנאשם את סל הכביסה, והמתלונן הדף את הסל בחזרה אל הנאשם. מאחר שהאזור בו עמדו היה רטוב ממי הבגדים שהוצאו מהמכונה, החליק הנאשם. המתלונן העיד כי הזעיק את המשטרה ומגן דוד אדום, אך בטרם הגיעם ניקה הנאשם את האזור מדם ומזכוכיות (ע' 5, ש' 17-20).

בבית החולים נזקק העד לתפרים בחזהו. הצלקת שעל עצם הבריח שלו הוצגה במהלך עדותו.

משהוצגה למתלונן גרסת הנאשם לפיה הוא שתקף את הנאשם, וכי כאשר נפל הנאשם הוא אחז בו ולכן שניהם נפלו ארצה והעד נחתך מהזכוכיות שהיו על הרצפה, הכחיש המתלונן את הגרסה ודבק בגרסתו לפיה הותקף על ידי הנאשם.

בחקירה נגדית נטען בפני המתלון כי מסר למשטרה בטלפון כי שברו בקבוק על ראשו, אולם הוא הכחיש את הדבר (ע' 6, ש' 21). לא הוצגה ראיה לסתור את דבריו.

כן הסביר המתלון בתשובה לשאלה כיצד לא נפצע הנאשם מהזכויות איתם תקף אותו, כי - **"כשאת שוברת בקבוק נשאר חתיכה שלמה שדבוקה על המדבקה. הכי הגיוני שהוא תפס מהמדבקה וגירד על הגב..."** (ע' 7, ש' 6-8).

המתלון עומת עם סתירה בגרסתו שכן במשטרה טען כי הנאשם תחילה נפל ואך לאחר מכן הביא את הבקבוק מהמטבח, אולם הוא עמד על כך שתחילה דקר אותו הנאשם עם הבקבוק ורק לאחר מכן נפל. הוא הסביר כי עדותו במשטרה היתה בסמיכות לאירוע והוא לא היה מרוכז בפרטים (ע' 7, ש' 21-27).

הוא אישר כי גם הנאשם נפצע קלות, והסביר זאת בזכויות שנמצאו על הרצפה כשהחליק.

כאשר הטיחה בו ב"כ הנאשם כי לחובתו מאסר מותנה וכי חשש שמא הנאשם יגיש תלונה כנגדו ולכן פעל על מנת להקדים את הנאשם, השיב העד כי בשל המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו נמנע מלתקוף את הנאשם, שכן חשש כי הנאשם ינצל עובדה זו כנגדו.

6. מצאתי כי גרסת המתלון היתה אמינה, וכי העיד בכנות גם על סוגיות כגון המאסר המותנה התלוי כנגדו. התרשמתי כי גרסתו היא שמתארת את האירוע לאשורו.

עדות המתלון נתמכה בראיות חיצוניות - הוא שהזעיק את המשטרה, והוא אכן עבר בבית החולים פרוצדורה במהלכה נתפרו הפצעים שבחזהו, פצעים שהותירו בו צלקת אשר ניכרה גם במהלך הדיון.

הסתירה הנטענת לגבי סדר האירועים עליהם העיד אינה מצויה בלב המחלוקת, ומצאתי את הסברו של המתלון, כי היה עדיין תחת השפעת האירוע בעת החקירה, ולכן ייתכן כי לא דיין באשר לסדר האירועים - מהימן.

אף טענת ההגנה כי בהתאם לדו"ח הרפואי נמצאו 2 פצעים בחזה המתלון, ואילו הוא העיד לגבי דקירה אחת, אינה פוגמת במהימנות העד, אשר לא העצים את האירוע, לא טען לביצוע שתי דקירות בגופו, ואף השיב כי יתכן והכוונה הינה ל-2 תפרים.

7. **רס"מ אליהו זאדה** הגיע למיין בבית החולים "השרון" ושם פגש במתלון אשר סיפר לו את פרטי האירוע באופן זהה לעדותו בפניי (דו"ח הפעולה הוגש וסומן ת/2).

עוד ציין העד בדו"ח, כי נסע יחד עם השוטר האחר שהיה עימו אל הדירה, ושם פגש בנאשם. לדבריו, בסריקה שערך בדירה נמצאה הדירה מסודרת, והוא הבחין בארון שמתחת לכיריים בבקבוקי בירה, בהתאם לגרסת

המתלון.

8. בהסכמה הוגש דיסק תמונות שצולמו בדירה. בתמונות נראים כתמי דם על מכונת הכביסה, ומספר מועט של שברי בקבוק זכוכית בתוך פח הזבל (4/ת).

9. כן הוגשה בהסכמה תעודה רפואית, ממנה עולה כי המתלון הגיע בשעה 21:38 לבית החולים, כשבגופו שני פצעים בדופן בית החזה, באורך של 4 ו-3 ס"מ, ושריטות מרובות בבית החזה ובגב התחתון אשר לא הצריכו תפרים.

10. **הנאשם** תאר את הרקע לאירוע בדומה לתאור המתלון - קרי סכסוך אודות השימוש במכונת הכביסה. לדבריו, החלו השניים בדחיפות הדדיות, כשבשלב מסוים הוא נהדף על השיש, עליו היו בקבוקי בירה אשר נפלו על הרצפה.

הנאשם שלל כי איים על המתלון ותקף אותו, הוא טען כי המתלון התלון במשטרה מאחר ותלוי כנגדו מאסר מותנה, ולפיכך חשש שמא הנאשם יקדים ויתלון כנגדו, אף שלדבריו לא היתה כלל סיבה להתלון במשטרה.

לדברי הנאשם, עקב המים ממכונת הכביסה שהיו על הרצפה, החליקו השניים על הרצפה, התגלגלו, וכתוצאה מכך נפגעו שניהם. לדבריו, הבחין כי המתלון נפל על הגב, הכתף והצד, ונחבל בכתפו, אולם הוא לא ראה חתכים בחזהו. לא זאת אף זאת, אף שהנאשם נשאל אודות פציעת המתלון בחזהו, הוא לא סיפק לכך כל הסבר, והשיב כי אינו יודע להסביר זאת, וכי ייתכן שהמתלון נפל על בטנו, אף שהוא עצמו לא ראה זאת.

הנאשם טען כי "**כל השיש מאחורי נשבר**", ולצד זאת טען כי אינו יודע כמה כלים נשברו.

בחקירה נגדית נשאל האם מדובר בכמה בקבוקי בירה או בבקבוק בודד, והשיב כי היו על השיש הרבה דברים וכי אינו זוכר.

הוא הכחיש כי ניקה את המקום וטען כי גרף מים (ע' 14, ש' 28 וכן ת/1 ש' 45-53), אף שהשוטר ציין בדו"ח כי הדירה היתה מסודרת, ואף שנמצאו שברי זכוכית בתוך הפח.

יצוין כי התמונה שהוגשה מלמדת על שברים ספורים בתוך הפח ולא על כלים מרובים שנשברו, בדומה לגרסת המתלון.

עוד יצוין בהקשר זה כי לטענת הנאשם, המרפסת בה התרחש האירוע סמוכה לשיש עליו ניצבו הבקבוקים, אף כי מדו"ח השוטר ת/2 עולה כי בקבוקי הבירה נמצאו בארון מתחת לכיריים ולא על השיש, באופן העולה אף הוא בקנה אחד עם עדות המתלון, לפיה הנאשם נכנס אל המטבח על מנת להביא את בקבוק הבירה.

הנאשם טען כי כתוצאה מפציעותיו שלו במשך שבוע לא יכול היה לדרוך על רגלו (ע' 14 ש' 8-9), וטען כי לאחר הארוע רגלו דיממה באופן ניכר והוא יצא את הדירה כדי לחבוש את הרגל. החוקר שגבה את הודעתו של הנאשם הבחין בסימן אדום בקמיצת הנאשם, בשפשופים בכתפו ובחתכים בכפות רגליו, עליהם הושם פלסטר, אולם לא הוגשה כל תעודה רפואית ולא העיד עד הגנה מטעמו של הנאשם על מנת לתמוך בטענתו כי פציעתו היתה משמעותית, כדבריו.

הנאשם ציין כי אמר למתלון שלא יגע בחפציו (ע' 18, ש' 1), ואישר כי היה עצבני וכי - **"יכול להיות שיצאה לי איזה מילה מניאק ובן זונה מהפה"** (ע' 18, ש' 5-6), אולם הכחיש כי איים במהלך הארוע על המתלון.

בהודעתו במשטרה בסמוך לארוע (ת/1), תאר הנאשם באופן דומה את השתלשלות הארועים, ובכלל זה טענתו כי השניים החליקו על הרצפה וספגו שניהם פציעות וחתכים כתוצאה משברי הזכוכית והמים שהיו במקום. במשטרה, כבפניי, טען כי פגיעת המתלון היתה בגב, והכחיש כי איים על המתלון.

11. לא נתתי אמון בעדות הנאשם, אשר כמפורט לעיל, לא סיפק כל הסבר לדקירות שנמצאו על חזה המתלון וטען כי אינו יודע כיצד הן נגרמו.

הגרסה כי פצעי המתלון נגרמו עקב גלגול אינה מתיישבת עם ניסיון החיים. קשה להלום כי המתלון והנאשם התגלגלו שניהם על הרצפה, ובמהלך הגלגול נדקר המתלון עמוקות בחזהו, באופן שהצריך תפירה, ואולם הנאשם לא שם ליבו לכך, אלא לשריטות בגב בלבד.

גרסת הנאשם כי המתלון נפל על הגב והצד, וכי אולי הסתובב אולם הנאשם לא ראה זאת עקב החשיכה (ע' 14 ש' 13-14), הינה מאולצת, ואינה מהימנה.

בנוסף, הנאשם סתר את דבריו במשטרה, בהם אישר כי ידע שהמתלון הזעיק את המשטרה, וטען בפניי כי לא אמר זאת (ע' 17), וכי אולי התכוון להגיד שחיכה לאמבולנס. זאת אף כי הקשרם של דבריו במשטרה מלמד כי אין המדובר בטעות, שכן הנאשם הסביר במשטרה כי המתלון הזעיק את המשטרה כיוון שחשש מהתנאי התלוי ועומד נגדו, וטען שהמתלון הזמין את המשטרה כדי **"לצאת נקי"**. הטענה אף אינה מתיישבת עם דברי הנאשם במשטרה כי המתין בדירה לבוא המשטרה (ת/1 ש' 13-15, ש' 45-46). זאת ועוד, הנאשם הכחיש בפניי קודם לכן גם את הטענה כי ידע שהמתלון התקשר למגן דוד אדום (ע' 16, ש' 13-14), וגובה ההודעה לא עומת עם הטענה כי דברי הנאשם לא נרשמו כשורה.

12. **באשר לעבירת האיומים**, הרי שהמתלון העיד כאמור כי במהלך הדברים אמר לו הנאשם כי אם יפעיל את מכונת הכביסה - יהרוג אותו. אף כי המתלון ציין כי לא ראה בדברים איום, הרי שהבחינה אם אימרה מהווה איום נעשית באופן אובייקטיבי ולא מנקודת מבטו של המאיום (ר' רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל).

בנוסף, אין לנתק את הדברים האמורים מהקשרם - באשר לאחריהם נטל הנאשם בקבוק מהמטבח, שבר אותו, רץ אל המתלונן עם הבקבוק השבור ודקר אותו. לפיכך, אין לראות באיום משום איום סרק, וסבורני כי בדברים שנאמרו יש כדי להטיל אימה בליבו של האדם הסביר.

13. **ההגנה הלינה כי המשטרה חדלה בפעולותיה.** נטען כי החבלות על גופו של הנאשם לא צולמו, וכי לא נערך עימות בין הנאשם למתלונן. כן נטען כי לא זומנו לעדות האנשים שביקרו בבית מיד לאחר האירוע, וזאת אף שהנאשם ציין את שמותיהם בהודעתו במשטרה.

באשר לחבלות על גוף הנאשם, הרי שאלו צוינו על ידי החוקר, ולא נטען על ידי ההגנה כי החבלות היו חמורות מאלו אותן ציין החוקר. לפיכך, לא מצאתי כי קיים מחדל באי צילום החבלות.

באשר לאי עריכת העימות, הרי שלא בכל תיק יש מקום לקיים עימות ולא מצאתי כי אי קיומו של עימות פגע בהגנה.

באשר לחברים הנטענים של הנאשם, הרי שהשוטרים שהגיעו לביתו לא הבחינו בחבר כלשהו. יתרה מכך, אין חולק כי חברים אלו לא נכחו באירוע. לו רצתה ההגנה לזמנם על מנת להוכיח דבר בנוגע לחבלות הנטענות בגוף הנאשם, יכולה הייתה לזמנם, כמו גם את הורי הנאשם, אשר בביתם לטענתו חבש את פצעיו.

נוכח המפורט לעיל, לא מצאתי ממש בטענות ההגנה באשר למחדלי החקירה הנטענים.

14. כאמור, נתתי אמון בראיות המאשימה. מנגד לא נתתי אמון בגרסת הנאשם, אשר אינה מתיישבת עם הראיות אותן הציגה המאשימה, ובהן תמונות הזירה והמסמך הרפואי, ולפיכך אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשם, ומרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, במעמד הצדדים